

Ied ehk nāād seddagi liggi tullema; agga siis warsti ennast árrapettad. Ei muud abbi ei olle, mis sinnust tulleb meile tehha. Árra mótle se peāle mitte, siit árrapöggeneda senni kui árra olleme. Qui sa sedda teed, ehk fui párrast sinno läbbi üks sanna sest kuulsaks saab, mis siit oled kuulnud ehk nāinud, siis sútame sinno hertsiko pöllema ja teme sinnule otsa peāle. Qui agga truiks láhhåd ollema meie wasto, peab nisuggust palka sinnule sama, et jouad sellega omma renti maksta, ja monda head aega ennast isse ja omma naest ja lapsi toita.

Rööwlid hakkasid siis emale minnema. Kánasid omma teed selle rikka móldri ella-misse kohha pole, mis teine pool metsa olli. Et rööwlid seál maias keik nurgad selgeste árratundsid, ja sest et rahwas sel aial súggawas unnes ning koerad lautas kinni ollid said need kürjateggiad omma risumisse nouga peagi korda. Kallasid tassase wiisiga fauni sure warrandussega omma rööwsi kopa taggasí. Qui ollid

sedda rahha, hõbbedad ja monned ried, mis ollid warrastanud, issekéksis jagganud, andis Willem Torri kangeruse temma rahha ossa kätte. Se jummalakartlik Wilip Sak põlgas sedda werrehinda feigest wäest árra, ja ei raatsind sedda essiotsa ei milgi kõmbel wastowötta. Tahtis enneminne kerjamisse warral omma leiwa-rasukest en-nesele otsida, ehk nálga surra. Pallus sits agga árdaste, et annaksid temmale lubba, rahhoga koi miñna — Qui sinna ei wötta omma jággo kätte, útles Willem kango wasto, siis on sest teáda, et láhhåd meid kohtule ülesandma. Agga fui se súnnib, wöttan minna sedda tõeks tehha, mis en-niste sulle áhvardasín. Kassi nüüd siit árra ja xiinne Furrati nimmel rahhoga koi! Parremat sõwimist mul ep olle mitte sinnule kasa anda. Gest Jummasa nimmel minna ei sa ennati sind taggasí sata, sepárrast et ollen ennast hopis lähhutand Jummasast, ja omma hingi furrati pandiks wålja pannud.